

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 41C/54/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118210664
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Augustínová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:5118210664.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Lenkou Augustínovou v právnej veci žalobcu: ADMIN CREDIT, s.r.o., so sídlom Revoluční 1403/28, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 04 050 932, korešpondenčná adresa: P.O.BOX D - 154, 921 01 Piešťany, zastúpeného právnym zástupcom: L.I.B. legal s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, IČO: 47 237 546, proti žalovaným: v rade 1/ P. O., rod. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/X, XXX XX O. A. P., štátna občianka SR, v rade 2/ Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/X, XXX XX O. A. P., štátny občan SR, obidvom zastúpeným právnym zástupcom: JUDr. Michaela Macaláková, advokátka, so sídlom J. Milca 11, 010 01 Žilina, v konaní o zaplatenie 7 160 eur, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu v celom rozsahu z a m i e t a.

II. Žalovaný v 1/ rade a žalovaný v 2/ rade m a j ú voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

. Vzájomnou žalobou doručenu Okresnému súdu Žilina dňa 07.03.2018, vylúčenou z konania tunajšieho okresného súdu vedeného pod sp. zn. 41C/349/2016, sa žalobca prostredníctvom právneho zástupcu domáhal voči žalovaným zaplatenia sumy 7 160 eur z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Žiadal priznať aj úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 7 160 eur od 02.08.2016 do zaplatenia, a tiež nárok na náhradu trov konania. Uviedol, že žalovaní sa v konaní sp. zn. 41C/349/2016 domáhali voči žalobcovi ako žalovanému neplatnosti dobrovoľnej dražby T. N. T. XX.XX.XXXX, Y. Q. tej súvislosti predbežne neplatnosti Úverovej zmluvy Č.. XXX/XX N. dňa XX.XX.XXXX vrátane jej dodatkov č. 1 až 5 a neplatnosti záložnej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX. Na predbežnom prejednaní sporu dňa 29.01.2018 v konaní tunajšieho okresného súdu sp. zn. 41C/349/2016 zákonná sudkyňa v rámci predbežného právneho posúdenia veci vyjadrila právny názor, že predmetná úverová zmluva zo dňa XX.XX.XXXX je absolútnym neplatným právnym úkonom podľa § 39 OZ. Žalobca však predmetnú úverovú zmluvu považoval naďalej za platnú. Mal za to, že pri aplikácii § 457 OZ má voči žalovaným pri absolútnej neplatnosti predmetnej úverovej zmluvy nárok na vrátenie minimálne nesplatených častí istiny. Uviedol, že žalovaní titulom predmetnej úverovej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX a jej dodatkov čerpali celkovo sumu XX XXX eur, a to v deň uzatvorenia zmluvy sumu X XXX eur, dňa XX.XX.XXXX sumu X XXX eur, dňa XX.XX.XXXX sumu X XXX eur a dňa XX.XX.XXXX X. X XXX eur. Na zmluvu žalovaní uhradili sumu XX XXX eur. Rozdiel medzi čerpanými finančnými prostriedkami a uhradenými finančnými prostriedkami predstavuje sumu X XXX eur, ktorá bude v prípade určenia neplatnosti predmetnej úverovej zmluvy predstavovať minimálne bezdôvodné obohatenie žalovaných na úkor žalobcu.

2. Žalovaní vo vyjadrení k podanej žalobe túto žiadali v celom rozsahu zamietnuť. Tvrdili, že z predmetnej úverovej zmluvy reálne čerpali len sumu X XXX eur v hotovosti. Následné sumy X XXX eur a X XXX eur

boli poskytnuté na bankový účet tretej osoby H. O.. Poskytnutie v poradí tretej sumy X XXX eur označili za nepreukázané. Namietali pasívnu vecnú legitímáciu v spore, keďže im bolo vyplatených len XXXX eur pri uzatvorení predmetnej úverovej zmluvy v hotovosti, ostatné sumy boli vyplácané na bankový účet tretej osoby. Doteraz žalobcovi už splatili XX XXX eur, a teda nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu.

3. Žalobca v replike trval na podanej žalobe. Mal za to, že žalobcom reálne požičal XX XXX eur. Žalovaní žiadali peňažné prostriedky v prípade navyšovania úveru prostredníctvom dodatkov zaslať na bankový účet ich syna H. O., pričom bankový účet bol len miestom plnenia.

4. Žalovaní v duplike trvali na námietke nedostatku pasívnej vecnej legitímácie. Uviedli, že spotrebiteľský úver možno poskytnúť bezhotovostne len na platobný účet spotrebiteľa, nie je možné úver vyplatiť do rúk tretej osoby. Namietali aj nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, nakoľko finančné prostriedky na účet s názvom H. O. vkladali fyzické osoby W. Š. Y. G. T.. Subjekty na strane vkladateľa ako aj subjekty na strane príjemcu sú odlišné od dotknutých subjektov súdneho konania, ako aj subjektov úverového vzťahu. Vzniesli aj námietku premlčania vo vzťahu k nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Mali za to, že došlo k uplynutiu subjektívnej premlčacej lehoty, ktorá začala plynúť dňom nasledujúcim po dni, kedy boli vyplatené finančné prostriedky z predmetnej úverovej zmluvy a jej dodatkov. Mali za to, že žalobca už v čase uzatvárania zmluvy o úvere a jej dodatkov vedel, že spôsob akým uzatváral predmetnú zmluvu o úvere a jej dodatky nemožno považovať za platné uzatvorenie zmluvy, a to vzhľadom na skutočnosť, že žalobca ako nebankový subjekt má dlhodobu v predmete činnosti poskytovanie úverov, a teda jej jeho povinnosťou poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Mali za to, že došlo k uplynutiu subjektívnej premlčacej lehoty v prípade celkovej uplatnenej sumy XX XXX eur a v prípade poskytnutia sumy X XXX eur, X XXX eur a X XXX eur (dodatkami č. 1, 3 a 4) aj k uplynutiu objektívnej trojročnej premlčacej doby, ktoré uplynuli pred podaním vzájomnej žaloby zo dňa XX.XX.XXXX. Uplatnenú vzájomnú žalobu označili vzhľadom na spôsob poskytnutia úveru aj za rozporný s dobrými mravmi.

5. Konanie tunajšieho okresného súdu v danej veci sp. zn. 41C/54/2018 bolo prerušené do právoplatného skončenia konania tunajšieho okresného súdu sp. zn. 41C/349/2016.

6. Okresný súd v konaní sp. zn. 41C/349/2016 rozsudkom zo dňa 14.05.2018 vo veci samej rozhodol, dražbu T. N. T. XX.XX.XXXX vyhlásil na neplatnú a prejudiciálne vyhodnotil, že predmetná úverová zmluva zo dňa XX.XX.XXXX a jej dodatky je pre rozpor s dobrými mravmi absolútne neplatný právny úkon.

7. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd rozsudkom sp. zn. 11Co/229/2019 zo dňa 26.05.2020 rozsudok okresného súdu vo veci samej potvrdil, teda potvrdil rozsudok okresného súdu aj v časti týkajúcej sa prejudiciálneho vyhodnotenia predmetnej úverovej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX a jej dodatkov ako absolútne neplatného právneho úkonu.

8. Okresný súd v danej veci následne vo veci samej nariadil pojednávanie na deň 17.05.2021, na ktorom vec prejednal, vykonal dokazovanie a rozhodol vo veci samej.

9. Právna zástupkyňa žalobcu v prednese pred súdom zotrvala na doterajšej argumentácii v spore. Námietku premlčania považovala za nedôvodnú, konštatovala, že k premlčaniu uplatneného nároku nedošlo. Mala za to, že neuplynula subjektívna premlčacia lehota, nakoľko subjektívnu vedomosť, že žalovaní sa na úkor žalobcu obohatili žalobca nadobudol až na pojednávaní vo veci tunajšieho okresného súdu sp. zn. 41C/349/2016 dňa 29.01.2018. Uviedla, že si treba uvedomiť, že žalobca mal v čase konania dražby svoju pohľadávku uspokojenú, a to z prostriedkov, ktoré získal od vydražiteľa v rámci výkonu záložného práva. Neevidoval pohľadávku voči žalovaným, keďže tá bola uspokojená v rámci dražobného konania. Došlo k výkonu záložného práva a k uskutočneniu dražby, ktorá až následne bola vyhlásená za neplatnú. Až určením dobrovoľnej dražby za neplatnú a vrátením poskytnutého plnenia vzniklo reálne bezdôvodné obohatenie na strane žalovaných, keďže týmto momentom opätovne vznikla pohľadávka žalobcu voči žalovaným. Tiež uviedla, že v danej veci oproti sebe stoja dve práva rozdielneho charakteru, jedno je právo premlčateľné a to právo žalobcu na poskytnuté plnenie a nepremlčateľné právo žalovaných na určenie neplatnosti úverovej zmluvy. Uviedla, že na námietku premlčania nemožno prihliadať s poukazom na § 107 ods. 3 OZ. Zdôraznila, že súd prihliadne na

námietku premlčania s poukazom na § 107 ods. 3 OZ len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietať, čo na strane žalovaných nie je dané. Tiež poukázala, na konštatovanie okresného súdu na pojednávaní dňa 29.01.2018 v konaní sp. zn. 41C/349/2016, že v prípade vyhlásenia neplatnosti predmetnej úverovej zmluvy, bude potrebné sa vysporiadať s prípadným bezdôvodným obohatením. Ďalej uviedla, že ak by súd dospel k záveru, že nárok žalobcu je premlčaný, je potrebné aplikovať § 3 OZ, a na námietku premlčania nie je možné prihliadať, pretože by išlo o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi. Poukázala, že žalovaní sa neplatnosti predmetnej úverovej zmluvy nedomáhali, nechali prebehnúť dražbu a až potom sa domáhali neplatnosti dražby. V tom čase nemal veriteľ žiadne možnosti brániť svoju pohľadávku, minimálne v časti poskytnutej istiny. Zdôraznila, že hneď ako sa žalobca dozvedel o právnom názore súdu o absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy podal vzájomnú žalobu.

10. Právna zástupkyňa žalovaných rovnako v prednese pred súdom zotrvala na doterajšej argumentácii v spore, primárne trvala na vznesenej námietke premlčania a námietke vecnej legitímácie v spore. Mala za to, že nie je možné aplikovať § 107 ods. 3 OZ, nakoľko nejde o synalagmatické záväzky. Toto ustanovenie OZ je možné aplikovať len v prípade, keď oproti sebe stojí právo premlčateľné a právo nepremlčateľné, čo nie je daný prípad. Mala za to, že v danej veci stoja oproti sebe dve premlčateľné práva a aplikácia § 107 ods. 3 OZ tak nie je možná. Aplikáciu § 3 OZ vo vzťahu k námietke premlčania označila vzhľadom na skutkové okolnosti poskytovania finančných prostriedkov na základe predmetnej úverovej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX a jej dodatkov za nepatričnú, keď žalobca voči žalovaným uplatnil pri poskytovaní úveru nekalé obchodné praktiky, ktoré žalovanými prakticky pripravili o nehnuteľnosť a roky súdnych konaní sa strachovali o strechu nad hlavou. Žalovaní si chceli zobrať úver len vo výške X XXX eur a nekalými obchodnými praktikami žalobcu im dlh v priebehu 2 rokov narástol na XX XXX eur. Zdôraznila, že v danej veci sa jedná o nárok z úverového vzťahu, a teda argumentácia, že subjektívnu premlčaciu lehotu je potrebné počítat' od momentu znovu vzniknutej pohľadávky označila za scestnú. Mala za to, že subjektívnu premlčaciu lehotu je potrebné počítat' od poskytnutia finančných prostriedkov z úverového vzťahu.

11. Okresný súd sa v prvom rade zaoberal vznesenou námietkou premlčania, ako aj námietkou nedostatku aktívnej vecnej legitímácie a v tejto súvislosti vykonal dokazovanie oboznámením k veci relevantných listinných dôkazov.

12. Dňa XX.XX.XXXX uzavreli žalobcovia ako dlžníci a veriteľ Tatra credit, a.s. úverovú zmluvu č. XXX/XX na sumu X XXX eur. Podľa čl. XIX. Splátkový kalendár žalobcovia sa zaviazali splácať poskytnutý úver vo Q. X XXX eur s úrokmi celkovo vo výške X XXX eur, tak že 1 až 6 splátka boli vo výške XXX eur a 7 splátka vo výške X XXX eur. Zároveň sa zaviazali v deň podpisu úverovej zmluvy uzavrieť zmluvu záložnú (čl. V. úverovej zmluvy). Podľa čl. VII bod 2 ak sa zníži hodnota predmetu zálohu, tak že zabezpečenie pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi sa stane nedostatočným vyhradzuje si veriteľ právo žiadať od dlžníka, aby zabezpečenie pohľadávky bez zbytočného odkladu doplnil. Za zníženie hodnoty predmetu zálohu sa okrem iného považuje aj objektívne zníženie všeobecnej hodnoty predmetu zálohu v dôsledku zmien na trhu s nehnuteľnosťami. Podľa čl. VII. bod 3 Úverovej zmluvy sa strany sporu dohodli, že ak dlžník nezabezpečí úver zriadením záložného práva v prospech veriteľa, je veriteľ oprávnený vyhlásiť úver za okamžite splatný v celom jeho zostatku spolu s príslušenstvom pričom nezaniká nárok veriteľa na zmluvnú pokutu. Podľa oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa XX.XX.XXXX bola pohľadávka zo zmluvy o úvere č. XXX/XX zo dňa XX.XX.XXXX (v znení jej dodatkov) postúpená zo spoločnosti Tatra credit, a.s. na žalobcu.

13. K úverovej zmluve bol dňa XX.XX.XXXX uzatvorený dodatok č. 1 podľa ktorého bola predĺžená doba splatnosti úveru o 12 mesiacov, čím sa úver navššil zo sumy X XXX eur na sumu X XXX eur, s tým že žalobcovia sa zaviazali úver splácať v XX splátkach, prvá až XX. splátka bola vo výške XXX eur a 19. splátka vo výške X XXX eur.

14. K úverovej zmluve bol dňa XX.XX.XXXX uzatvorený dodatok č. 2, podľa ktorého bola predĺžená doba splatnosti úveru o X mesiacov, čím sa úver navššil zo sumy X XXX eur na sumu XX XXX eur, s tým že žalobcovia sa zaviazali úver splácať v XX splátkach, prvá až XX. splátka bola vo výške XXX eur Y. XX splátka vo výške X XXX eur.

15. K úverovej zmluve bol uzatvorený dňa XX.XX.XXXX dodatok č. 3, podľa ktorého bol navrhovaný úver o X XXX eur, čím sa úver navýšil zo sumy XX XXX eur na sumu XX XXX eur, s tým že žalobcovia sa zaviazali úver splácať v XX splátkach, prvá až XX splátka vo výške XX0 eur a XX. splátka vo výške XX XXX eur.

16. K úverovej zmluve bol uzatvorený dňa XX.XX.XXXX dodatok č. X, podľa ktorého veriteľ navýšil sumu úveru E. X XXX eur, tým sa úver navýšil zo sumy XX XXX eur na sumu XX XXX,XX eur, s tým že žalobcovia sa zaviazali úver splácať v XX splátkach, prvá až XX. splátka bola vo výške XXX eur, XX. splátka vo výške XXX,XX eur, XX. až XX. splátka vo výške XXX,XX eur Y. XX. splátka vo výške XX XXX eur.

17. K úverovej zmluve bol uzatvorený dňa XX.XX.XXXX dodatok č. X, podľa ktorého veriteľ navýšil sumu úveru o X XXX eur, tým sa úver navýšil zo sumy XX XXX,XX eur na sumu XX XXX,XX eur, s tým že žalobcovia sa zaviazali úver splácať v XX splátkach, prvá až XX. splátka vo výške XXX eur, XX. splátka vo výške XXX,XX eur, XX. Y. XX. splátka vo výške XXX,XX eur, XX. Y. XX. splátka vo výške XXX,XX eur a XX X.plátka vo výške XX XXX,XX eur.

18. Predmetom daného konania, resp. žalobca v predmetnom konaní uplatňuje A. X XXX eur z titulu bezdôvodného obohatenia v súlade s § 457 OZ spočívajúceho vo vrátení skutočne poskytnutej istiny X XXX eur - v údajnom čerpaní istiny - finančných prostriedkov zo strany žalovaných z titulu predmetnej úverovej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX v celkovej výške XX XXX eur špecifikovaných ako X XXX eur zo dňa XX.XX.XXXX (deň uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy), X XXX eur zo dňa XX.XX.XXXX (dodatok č. 3), X XXX eur zo dňa XX.XX.XXXX (dodatok č. 4) a X XXX eur zo dňa XX.XX.XXXX (dodatok č. 5), keď predmetná úverová zmluva zo dňa XX.XX.XXXX vrátane jej dodatkov bola právoplatným rozsudkom tunajšieho okresného súdu sp. zn. 41C/349/2016 zo dňa 14.05.2018 potvrdeným rozsudkom odvolacieho súdu sp. zn. 11Co/229/2019 zo dňa 26.05.2020 prejudiciálne vyhodnotená za absolútne neplatnú v súlade s § 39 OZ; po odrátení úhrady zo strany žalovaných XX XXX eur.

19. Pri posudzovaní otázky premlčania súd vzhľadom na charakter vzťahu medzi žalobcom a žalovanými, ako vzťahu spotrebiteľského, vychádzal z ustanovenia § 54 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, ktoré prikazuje aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka na práva a povinnosti zo spotrebiteľskej zmluvy, pokiaľ sú pre spotrebiteľa priaznivejšie než príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka. Inými slovami Obchodný zákonník možno v prípade spotrebiteľskej zmluvy aplikovať iba tam, kde nenarazí na obmedzenia vyplývajúce z Občianskeho zákonníka. Súd k uvedenému dodáva, že aj ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. mája 2014, uprednostňuje v spotrebiteľských vzťahoch aplikáciu Občianskeho zákonníka. Uvedené ustanovenie sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou (rozsudok NS SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3MCo/14/2014, uznesenie ÚS SR sp. zn. I ÚS 402/2013 zo dňa 19.06.2013). Aplikácia Občianskeho zákonníka a spotrebiteľský charakter vzťahu medzi stranami sporu ani nebola sporná.

Podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 100 ods. 1, 2 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 107 ods. 3 OZ ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, príhľadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat'.

20. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia (BO) je právom majetkovým, ktoré v súlade s § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka podlieha premlčaniu. Pri práve na vydanie bezdôvodného obohatenia Občiansky zákonník upravuje subjektívnu, ako aj objektívnu premlčaciu dobu. Ak sa povinný subjekt premlčania dovoľá, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt.

21. Bezdôvodné obohatenie získané z absolútne neplatného právneho úkonu (v danej veci z predmetnej úverovej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX) vzniká spravidla od samého vzniku právneho úkonu. Objektívna premlčacia doba začne plynúť už od vzniku takéhoto právneho úkonu, resp. od poskytnutia plnenia na základe absolútne neplatného právneho úkonu. Subjektívna premlčacia doba začne plynúť odvtedy, keď sa oprávnený dozvie, že bolo získané bezdôvodné obohatenie a kto ho získal. Tieto okolnosti sa oprávnený obvykle dozvie už v čase vzniku absolútne neplatného právneho úkonu resp. vtedy, keď na základe takéhoto úkonu poskytol plnenie. (napr. ÚS sp. zn. III. ÚS 158/99: „Ak je právny úkon neplatný od samého počiatku (absolútna neplatnosť), tak akékoľvek plnenie na jeho základe poskytnuté je od tohto okamihu plnením z neplatného právneho úkonu, t.j. bezdôvodným obohatením a týmto okamžikom začína plynúť objektívna lehota na jeho vydanie.“) Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozsudok NS SR sp. zn. 1 Cdo 67/2011, podľa ktorého tam vysloveného právneho záveru oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne preukázateľne zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. To, kedy sa oprávnený dozvedel ako takýto jeho nárok, vyplývajúci z týchto skutkových okolností, možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné.

22. Vychádzajúc z uvedeného súd vzhľadom na žalovanými vznesenú námietku premlčania nemohol podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka priznať žalobcovi uplatnený nárok v sume X XXX eur (predstavujúci rozdiel medzi údajnými poskytnutými finančnými prostriedkami vo výške XX XXX eur a uhradenými finančnými prostriedkami XX XXX eur) ktorých zaplata sa žalobca od žalovaných domáhal, pretože tento nárok je v celom rozsahu premlčaný.

23. Okresný súd má v danej veci za to, že ak objektívna premlčacia lehota začne plynúť už od vzniku absolútne neplatného právneho úkonu a od poskytnutia plnenia na základe absolútne neplatného právneho úkonu, uplatnený nárok žalobcu vo výške X XXX eur zo dňa XX.XX.XXXX X XXX eur zo dňa XX.XX.XXXX Y. X XXX eur zo dňa XX.XX.XXXX je jednoznačne vzhľadom na dátum podania vzájomnej žaloby XX.XX.XXXX premlčaný. Premlčacia trojročná lehota pri sume X XXX eur uplynula T. XX.XX.XXXX, pri sume X XXX eur uplynula dňa XX.XX.XXX7 a pri sume X XXX eur dňa XX.XX.XXXX. Vzájomná žaloba podaná až dňa XX.XX.XXXX bola tak podaná pri týchto nárokoch neskoro. Pri uplynutí objektívnej premlčacej lehoty okresný súd plynutie subjektívnej lehoty pri týchto nárokoch už neriešil.

24. Pokiaľ ide o sumu X XXX eur zo T. XX.XX.XXXX, objektívna premlčacia lehota vzhľadom na dátum podania vzájomnej žaloby dňa XX.XX.XXXX neuplynula. V tomto prípade však uplynula premlčacia subjektívna dvojročná lehota, a to dňa XX.XX.XXXX. Okresný súd má vzhľadom na vyššie uvedené právne závery za to, že žalobca už od času poskytnutého plnenia (ak vôbec) mal vedomosť o tom, že plnenie žalovaným je z titulu absolútne neplatného právneho úkonu. Vedel o tom, že bolo získané bezdôvodné obohatenie a kto ho získal. Okresný súd však zdôrazňuje, že ak vôbec bola žalovaným suma X XXX eur aj skutočne vyplatená. Okresný súd na tomto mieste vo vzťahu k plynutiu subjektívnej premlčacej lehoty považuje za potrebné poukázať na záver okresného súdu o absolútnej neplatnosti predmetnej úverovej zmluvy z dôvodu rozporu s dobrými mravmi v konaní sp. zn. 41C/349/2016. Je potrebné na tomto mieste opakovane konštatovať, že pri uzavretí predmetnej zmluvy o úvere v znení jej následných dodatkov č. 1 až 5 existovalo u žalovaných vážne nebezpečenstvo extrémneho nárastu dlhu a postihu nehnuteľného majetku spotrebiteľa bez súdnej kontroly. Existencia tohto nebezpečenstva bola aj naplnená, pretože napriek tomu, že žalovaným bol spočiatku poskytnutý úver len X XXX eur, tento po približne X rokoch (dátum uzavretia úverovej zmluvy XX.XX.XXXX, dátum dodatku č.

5 k úverovej zmluve XX.XX.XXXX) narástol podľa znení dodatkov k úverovej zmluve do výšky XX XXX,XX eur. Okresný súd vyhodnotil najmä dojednaný spôsob vrátenia poskytnutého úveru v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Dojednaný spôsob vrátenia úveru tento zákon obchádza. Cieľom zákona č. 129/2010 Z.z. bolo vrátenie poskytnutých peňazí v pravidelných rovnomerne rozložených splátkach tak, aby sa časť splátky započítala na istinu, časť na úroky a časť na poplatky. Ak v predtlačí formulárovej úverovej zmluve bolo J. X splátok po XXX eur a 7 splátka na istinu X XXX eur, uvedené bolo jednoznačne v rozpore so zákonom, resp. obchádzaním zákona. Spotrebiteľ si požičiava peňažné prostriedky preto, lebo nemôže za službu alebo tovar, ktoré potrebuje, zaplatiť z vlastných prostriedkov (naraz vyššiu sumu peňazí). Následne, po získaní úveru, môže zo svojho príjmu vrátiť požičané peniaze len takým spôsobom, že dlh spláca časťou svojho príjmu, ktorá mu ostáva po zaplatení nevyhnutných životných nákladov. U spotrebiteľa, ktorý je odkázaný na úver X XXX eur väčšinou nie je predpoklad, aby popri splácaní úveru (a platení životných nákladov) ušetril toľko, aby bol schopný naraz zaplatiť X XXX eur, v tomto prípade 7. splátku úveru. Takýmto spôsobom bola neprimerane sankcionovaná neschopnosť žalovaných vrátiť požičané peniaze. Takýmto spôsobom boli žalovaní postavení do pozície „nevyhnutnosti“ uzatvárania ďalších dodatkov k úverovej zmluve a k navyšovaniu úveru (nielen istinou, ale najmä úrokmi a poplatkami). Uvedený určený spôsob vrátenia dlžnej sumy možno považovať za nekalú obchodnú praktiku podľa § 4 ods. 8, § 7 ods. 2 zák. č. 250/2007 Z.z. Podľa názoru okresného súdu pri formulovaní úverovej zmluvy nebolo postupované s odbornou starostlivosťou, keď splatnosť úveru bola rozložená tak, že žalovaní mali zaplatiť X splátok po XXX eur a X. splátku vo výške istiny X XXX eur. Priemerný spotrebiteľ nie je schopný (už z hore uvedených dôvodov) takúto dohodu splniť a veriteľ ho neustále sankcionuje, jeho dlh napriek tomu, že ho čiastočne splnil neustále narastá až tak, že môže prísť aj o nehnuteľnosť, o svoje obydlie, čo je neprípustné. Uvedený právny záver platí aj pre dodatky č. 1 až 5 k úverovej zmluve, kde bol spôsob splácania poskytnutého úveru dohodnutý rovnakým spôsobom obchádzajúcim zákon. Na základe takto opísaného nekalého postupu voči žalovaným okresný súd konštatuje, že veriteľ ako osoba podnikajúca na finančnom trhu má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému poskytuje svoje služby a preto možno od neho očakávať, že vo vzťahu k nemu sa bude správať poctivo. Povinnosťou veriteľa je poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie pôžičiek spotrebiteľom. Konanie voči žalovaným však pri uzatváraní zmluvy o úvere, a najmä v znení jej dodatkov, nebolo v súlade s dobrými mravmi. Vzhľadom na samotnú konštrukciu zmluvy, spôsob vrátenia úveru, za existencie záložného práva a za situácie žalovaných, ktorá ich pri takomto spôsobe vrátenia úveru viedla k neustálej nutnosti uzatvárania nových dodatkov najmä pričinením veriteľa, tento už v čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy a jej dodatkov musel vedieť, že sa jedná v prípade poskytnutého plnenia žalovaným (ak vôbec skutočne k tomu aj reálne došlo) o bezdôvodné obohatenie žalovaných z neplatného právneho úkonu. Okresný súd tak vychádzajúc z vyššie uvedeného má za to, že subjektívna premičacia lehota v tomto prípade aj žalobcovi jednoznačne plynula od XX.XX.XXXX a uplynula XX.XX.XXXX. Ak žalobca podal vzájomnú žalobu až XX.XX.XXXX, aj pri tomto uplatnenom nároku tak učinil neskoro.

25. Nemožno súhlasiť s názorom žalobcu, že nemohol vedieť o bezdôvodnom obohatení na strane žalovaných už od času poskytnutého plnenia, ale o tomto sa dozvedel až pri predbežnom právnom posúdení zo strany súdu o absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy a jej dodatkov v konaní sp. zn. 41C/349/2016 na pojednávaní dňa 29.01.2018, a teda až od tohto momentu začala žalobcovi plynúť subjektívna premičacia lehota. Žalobca mal pri postúpení k dispozícii všetky potrebné listiny vzťahujúce sa k predmetnému úverovému vzťahu, čo v konaní nespochybnil. Žalobcovi ako právne zdatnej osobe, muselo byť zrejmé, že v prípade žalovaných bolo konané v rozpore so zákonom a s dobrými mravmi už pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy a jej dodatkov, pričom bola využitá nevedomosť žalovaných a táto ich nevedomosť a tieseň bola hrubo zneužitá. Podľa názoru okresného súdu v danej veci ide o nárok uplatnený z predmetného úverového vzťahu vzniknutého z titulu úverovej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX a jej dodatkov a nejedná sa o žiadnu novovzniknutú pohľadávku v čase po vyhlásení dražby za neplatnú a v čase po vrátení poskytnutých plnení, ako sa snažila prezentovať právna zástupkyňa žalobcu. Žalobca pri jeho právnom povedomí musel vedieť, že sa jedná o plnenie z absolútne neplatného právneho úkonu, čo sa v konečnom dôsledku v konaní sp. zn. 41C/349/2016 aj skutočne potvrdilo. Tvrdenie, že žalobca nemohol predpokladať, že môže dôjsť až k vyhláseniu neplatnosti dobrovoľnej dražby z dôvodu neplatnosti predmetnej úverovej zmluvy, a teda nemohol sa brániť včas, je z pohľadu súdu účelové tvrdenie k záveru o vzniku novej pohľadávky. Žalobca musel vedieť, že takáto situácia môže reálne nastať. Situácia, v ktorej sa žalobca ocitol je len následkom snahy na úkor žalovaných dosiahnuť majetkový prospech v rozpore so zákonom a s dobrými mravmi, tak ako bolo uvedené vyššie. Okresný súd dodáva, že snáď nemôže byť na ťarchu žalovaných, že sa proti tejto snahe začali brániť, hoc až

v konaní o neplatnosť dobrovoľnej dražby, najmä za situácie, že žalovaným išlo o vlastnú strechu nad hlavou. Okresný súd navyše dodáva, že v konaní sp. zn. 41C/349/2016 bola žaloba podaná už dňa 06.10.2016, kde žalovaní namietali platnosť predmetnej úverovej zmluvy z konkrétne špecifikovaných dôvodov, teda aj v tomto čase doručenia žaloby na vyjadrenie mal žalobca už vedomosť o relevantných skutkových okolnostiach vo vzťahu k prípadnému bezdôvodnému obohateniu, a teda nedozvedel sa o nich až na pojednávaní dňa 29.01.2018. Okresný súd má za to, že žalobca skutkové okolnosti vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu poznal už od času vzniku neplatného právneho úkonu.

26. Okresný súd k aplikácii § 107 ods. 3 OZ uvádza, že pri vzájomných (synalagmatických) právach na vydanie bezdôvodného obohatenia z neplatnej alebo zrušenej zmluvy (§ 457) súd na námietku premlčania prihliadne len vtedy, keď by premlčanie mohol namietat' aj druhý účastník. Právo na vzájomné vrátenie plnení sa však vzťahuje len na prípady, keď predmetom by bolo vzájomné vrátenie peňažných plnení. Ustanovenie odseku 3 možno aplikovat' iba na tie prípady, keď podľa zmluvy každý z účastníkov (nie iba jeden) niečo dostal, a teda každý z nich to, čo dostal, je v prípade neplatnosti alebo zrušenia zmluvy povinný vrátiť druhému účastníkovi.

27. Vychádzajúc z uvedeného okresný súd konštatuje, že na námietku premlčania žalovaných prihliadal. V danej veci ide o bezdôvodného obohatenie v súlade s § 457 OZ z dôvodu určenia predmetnej zmluvy o úvere zo dňa XX.XX.XXXX a jej dodatkov za absolútne neplatnú, keď strany sporu boli povinné si navzájom vrátiť všetko plnenie, čo podľa nej dostali. Treba si uvedomiť, že základom pre rozhodnutie v danej veci o bezdôvodnom obohatení je predmetná úverová zmluva a jej dodatky (nie vyhlásenie neplatnosti dobrovoľnej dražby a následné navrátenie do pôvodného stavu pred dražbou), na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý úver, ktorý následne žalovaní formou splátok uhradili späť (vracali). Na základe tejto predmetnej úverovej zmluvy tak žalovaným boli poskytnuté finančné prostriedky a na druhej strane rovnako žalovaní finančné prostriedky postupne vracali, keď úver splácali, t.j. boli poskytované vzájomné peňažné plnenia. V tomto chápaní základu danej veci je zrejmé, že na námietku premlčania žalovaných bolo v súlade so zákonom prihliadať. Premlčanie nároku z predmetnej úverovej zmluvy mohli namietat' obaja účastníci zmluvy. Na tomto mieste okresný súd konštatuje s poukazom na § 457 OZ, že v danej veci finančné plnenia z predmetnej úverovej zmluvy mali rovnakú povahu, rovnaký peňažný charakter (finančná pôžička a vrátenie finančnej pôžičky). Podľa názoru okresného súdu v danej veci oproti sebe nestálo právo na peňažné plnenie oproti právu na určenie neplatnosti právneho úkonu. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že aj súd pri predbežnom právnom posúdení dňa 28.01.2019 uviedol, že v prípade neplatnosti dražby bude potrebné vysporiadať sa s prípadným bezdôvodným obohatením, neznamenalo to, že súd nebude posudzovat' prípadné bezdôvodné obohatenie aj z hľadiska prípadného premlčania pri vznesenej námietke.

28. Pokiaľ ide o aplikáciu § 3 OZ v prospech žalobcu, túto požiadavku zo strany žalobcu okresný súd vzhľadom na dôvod vyhlásenia neplatnosti úverovej zmluvy rozobratý vyššie vyhodnotil ako nedôvodnú, dokonca si dovoľil tvrdiť až nemiestnu. Konanie v rámci predmetného úverového vzťahu voči žalovaným možno hodnotiť ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech na úkor žalovaných. Možno konštatovat', že bolo zrejmé, že následkom takéhoto nekalého konania voči žalovaným môže byť získané bezdôvodné obohatenie a pre prípad, že sa tak stane existovalo o tomto reálne uzrokovanie. Pôvodne žalovaní žiadali úver vo výške X XXX eur, ktorý sa konštrukciou zmluvy a spôsobom vrátenia úveru v priebehu necelých troch rokov „vyšplhal“ na neuveriteľných cca XX XXX eur, s následkom nesplatenia až straty obydlija žalovaných. S ohľadom na okolnosti prípadu možno uzavrieť, že dobré mravy v prospech žalobcu nemožno aplikovat', keď dobré mravy boli jednoznačne v rámci predmetného úverového vzťahu k žalovaným hrubo porušené. Pri predmetnom úverovom vzťahu existoval prinajmenšom nepriamy úmysel bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalovaných, čo bolo jednoznačne dané konštrukciou a koncipovaním zmluvy o úvere a jej dodatkov, pri existencii záložného práva k nehnuteľnosti a predložením dodatkov na podpis žalovaných, ktorí v ťaživej situácii a strachu o vlastné bývanie nemali na výber inak ako iba tieto dodatky podpísať.

29. Ak teda žalobca podal žalobu na súde až dňa 07.03.2018 uplatnil svoj nárok na zaplatenie sumy 7 160 eur po uplynutí premlčacej doby, a pretože žalovaní vzniesli právne relevantným spôsobom námietku premlčania okresný súd nemohol premlčané právo žalobcovi priznať.

30. Okresný súd pre úplnosť dôvodov tohto rozhodnutia o zamietnutí nároku v celom rozsahu dodáva, že vychádzal aj z nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore. Okresný súd uvádza, že v zmysle ustanovenia § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Je preukázané a nesporné, že veriteľom z predmetnej úverovej zmluvy bola spoločnosť Tatra credit, a.s.. Podľa oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 11.12.2015 (teda až v čase po poslednom poskytnutí finančného plnenia X XXX eur v zmysle dodatku č. 5) bola pohľadávka z predmetnej zmluvy o úvere č. XXX/XX zo dňa XX.XX.XXXX (v znení jej dodatkov) postúpená zo spoločnosti Tatra credit, a.s. na žalobcu. Okresný súd konštatuje, že predmetom postúpenia môže byť akákoľvek pohľadávka v zmysle práva na plnenie voči dlžníkovi, pokiaľ jej postúpenie nevylučuje Občiansky zákonník alebo iný právny predpis. Spôsobilým predmetom postúpenia môže byť vo všeobecnosti pohľadávka splatná alebo nesplatná, premlčaná, podmienená, prípadne relatívne neplatná, pokiaľ sa dotknutá osoba pred postúpením neplatnosti účinne nedovolala podľa § 40a Občianskeho zákonníka. Zmluvou o postúpení pohľadávky sa z hľadiska jej účinkov vždy prevádza iba konkrétne právo postupcu na plnenie voči dlžníkovi, nie však zmluvný vzťah ako celok. Postupník na základe cesie nevstupuje do základného obligačného vzťahu s dlžníkom, z ktorého postupovaná pohľadávka vznikla a ktorého obsah môže tvoriť značný objem práv a povinností, ktoré nie sú postúpením dotknuté. Účastníkom pôvodného záväzkového vzťahu ostáva naďalej postupca. Preto nemožno konštatovať, že zmluvou o postúpení pohľadávky na žalobcu, sa tomuto má ako oprávnenej osobe podľa § 451 ods. 1 OZ vydať tvrdené bezdôvodné obohatenie, o ktoré sa mali žalovaní obohatiť. Žalobca žalovaným očividne žiadne finančné plnenie neposkytol. Z listinných dokladov obsiahnutých v spisovom materiáli sp. zn. 41C/349/2016 (vrátane dražobného spisu, ktorý je súčasťou) je zrejmé, že finančné plnenie bolo poskytnuté buď veriteľom v predmetnom zmluvnom vzťahu (výdavkový pokladničný doklad zo dňa XX.XX.XXXX na už aj tak premlčanú sumu XXXX eur od Tatra credit, a.s.), alebo dokonca fyzickými osobami W. Š. a G. T. (napr. potvrdenie o vklade v hotovosti dňa XX.XX.XXXX na nepremľanú sumu X XXX eur Š. W., dňa XX.XX.XXXX na už premlčanú sumu X XXX eur Š. W.), nie žalobcom. Š.Ý. W. bol v postavení člena predstavenstva spoločnosti Tatra Credit, a.s. tak ako vyplýva z predloženej úverovej zmluvy. Na úkor žalobcu, ktorý žalovaným z titulu predmetnej úverovej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX v znení jej dodatkov preukázateľne neposkytol žiadne finančné plnenie, ktorého vrátenia sa z titulu bezdôvodného obohatenia domáha, sa tak z dôvodu neplatnosti predmetnej úverovej zmluvy žalovaní obohatiť ani nemohli. Okresný súd má za to, že aktívne vecne legitímovaným je ten kto plnil, tak v súlade s § 451 ods. 1 OZ, ako aj s § 457 OZ. Na tomto mieste k právnomu záveru okresného súdu o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie okresný súd poznamenáva, že žalobca sa k tejto námietke počas konania ani nevyjadroval, na túto nereflektoval a okresný súd súčasne poukazuje na uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/17/2017 a tiež uznesenie ÚS SR sp. zn. II ÚS 366/2018.

31. Vzhľadom na právny záver o premlčaní nároku a nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, sa okresný súd už nezaoberal ostatnými vznesenými námietkami a tvrdeniami.

32. V závere súd dodáva, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Z uvedeného dôvodu sa súd zaoberal len podstatnými námietkami vo vzťahu k prejednávanej veci, ktoré považoval z hľadiska skutkového a právneho posúdenia veci za relevantné.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. Žalovaní boli v konaní úspešní v celom rozsahu, majú preto nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania voči žalobcovi.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.